

פרק 12 - ביטוח לאומי

מקורות והגדרות

לוחות 1, 4-7: המוסד לביטוח לאומי, מינהל המחקר והתכנון

- **קצבת זיקנה** - לקצבת זיקנה זכאים כל הגברים המבוטחים מגיל 70 והנשים מגיל 65 - ללא מבחן הכנסות. מיולי 2004, עם יישום חוק גיל הפרישה, גיל הזכאות (המוחלט) לנשים הועלה בהדרגה ל-70. גברים מבוטחים מגיל 65 ונשים מגיל 60 (גיל מותנה), זכאים לקצבה, בהתאם למבחן הכנסות מעבודה (בעיקר). מיולי 2004, הועלה הגיל המותנה בהדרגה ל-67 לגבר ול-64 לאישה. גם אישה נשואה ואלמנה בת קצבה (המקבלת קצבת שאירים או תלויים מכח פטירת בן-זוגה) העובדות במשק ביתן זכאיות לקצבת זיקנה בזכות עצמן: עד יוני 2004 מגיל 65 ומיולי 2004 הגיל הועלה בהדרגה ל-70 - למי שהייתה תושבת המדינה 5 שנים בתקופ לפני שהגיעה לגיל הזה (כלומר, ברציפות ובסמוך לגיל זה).
- **קצבת שאירים** - משולמת לאלמנה וילדיו של מבוטח תושב ישראל, לאחר פטירת מבוטח שהיה מבוטח שנה לפחות.
- **השלמת הכנסה** - תוספת הניתנת לזכאים לקצבות זיקנה ושאירים מעוטי הכנסה.
- **קצבת ילדים** - ביולי 1985 בוטלה הקצבה שניתנה עבור הילד הראשון ובאוגוסט 1990 בוטלה גם קצבת הילד השני במשפחות שלהן 1-3 ילדים, פרט למקרים הבאים: משפחות בעלות הכנסה נמוכה, משפחות שבהן ראש המשפחה אינו עובד וכן מקבלי גמלאות מהמוסד לביטוח לאומי. במרץ 1993 בוטל מבחן ההכנסות לקצבה; כל המשפחות עם ילדים זכאיות לקבל קצבת ילדים, החל מן הילד הראשון. מאוגוסט 2003 מושוות בהדרגה הקצבות של כל הילדים (ללא תלות במספרו הסידורי של הילד במשפחה).
- **הבטחת הכנסה** - ב-1 בינואר 1982 נכנס לתוקפו חוק הבטחת הכנסה, המשלב במסגרת אחת את תשלומי ההטבה הסוציאלית, אשר שולמו בענף זיקנה ושאירים וכן את תמיכות הסעד ששולמו בעבר ע"י משרד העבודה והרווחה. הגמלה מיועדת לבני 20 ומעלה החסרים מקור קיום או שהכנסתם אינה מגיעה לרמה המינימאלית המוגדרת בחוק. התשלומים ממומנים ע"י משרד האוצר. מספר מקבלי הגמלה בלוחות 5 ו-6 מתייחס למשפחות המקבלות את הגמלה (לכל משפחה יש רק תובע אחד). מיוני 2003, הוחמרו כללי זכאות לגמלה וכן שונו מבחני הכנסה ושיעורי הגמלה.
- **דמי אבטלה** - לדמי אבטלה זכאי מובטל שכיר שהשלים תקופת אכשרה (פרק הזמן הנדרש בחוק שבו שולמו עבור העובד דמי ביטוח אבטלה), מלאו לו 20 שנה ועדיין לא מלאו לו 65 שנה (לגבר) או 60 שנה (לאשה), ואשר אין בידי שירות התעסוקה עבודה מתאימה להציע לו. החל ב-1995, מובטלים עד גיל 35, חייבים לקבל כל עבודה שמוצעת להם גם אם אינה "מתאימה" להם.

לוחות 2-3: המוסד לביטוח לאומי, מינהל המחקר והתכנון וע'//אגף מחשוב ומערכות מידע והמרכז למחקר כלכלי וחברתי

תיאור והסבר

בדצמבר 2006 הגיע מספר מקבלי קצבות זיקנה בעיר ל-52,131 ומקבלי קצבת שאירים ל-9,368, סה"כ 61,499. זוהי ירידה של 1.6% במספר מקבלי קצבות הזיקנה והשאירים בהשוואה לשנה שעברה. מספר זה הנו במגמת ירידה עקבית משנת 2002 (65,285) (לוח 12.1). שיעור מקבלי השלמת הכנסה בקרב המקבלים קצבת זיקנה בתל-אביב-יפו הוא 14.6%, בהשוואה ל-27% בישראל. השיעור המקביל בעיר בקרב המקבלים קצבת שאירים הגיע ל-23.8%, בהשוואה ל-29% בישראל.

כאמור, 14.6% ממקבלי קצבת זיקנה בעיר מקבלים גם השלמת הכנסה. בדרום העיר (רבעים 7-9), שתושביו ברמה סוציו-אקונומית נמוכה יחסית, האחוזים גבוהים יותר והם מצויים בטווח שבין 24.9 ל-35.1 אחוזים (לוח 12.2).

בדצמבר 2006 היו בת"א-יפו 10,122 זכאים לקבל גמלת סיעוד, זוהי עלייה של 2.6% בהשוואה ל-2005 (9,870) והם מהווים כ-8% מכלל הזכאים בישראל (אחוז בני 65+ בעיר גבוה במידה ניכרת מהאחוז המקביל בישראל). הזכאים לגמלת סיעוד הם נשים מגיל 60 וגברים מגיל 65 שגרים בביתם (ולא במוסד סיעודי) ותלויים בעזרת הזולת בביצוע רוב פעולות היום-יום. לזכאים לגמלה ניתנים שירותי סיעוד (כגון: עזרה ביתית, השגחה, אספקת חיתולים ושירותי מכבסה). כ-93% ממקבלי גמלת סיעוד בעיר נהנים גם מקצבת זיקנה או שאירים. 29% ממקבלי גמלת הסיעוד מקבלים גם תוספת להשלמת הכנסה.

בקרב מקבלי גמלת סיעוד ישנם הבדלים במצבם המשפחתי של הגברים והנשים: כ-57% מהגברים נשואים ואילו כ-19% מהנשים נשואות, כ-71% מהנשים אלמנות ואילו 33% מהגברים אלמנים (לוח 12.3).

בדצמבר 2006, שולמה קצבת ילדים ל-43,200 משפחות עבור 79,300 ילדים בגילאי 0-17 (לוח 12.4) (החל ממרץ 1993, לאחר ביטול מבחן הכנסות לקבלת קצבת ילדים, זכאים כל הילדים לקבל קצבה). במרץ 1985 (לפני ביטול הקצבה עבור הילד הראשון) שולמו קצבות ל-42,460 משפחות עבור 86,800 ילדים. במרץ 1989 (לפני ביטול הקצבה עבור הילד השני) שולמו קצבות ל-28,800 משפחות עבור 51,900 ילדים. ואילו במרץ 1991 (לאחר ביטול הקצבה עבור הילד הראשון והשני במשפחות עם 1-3 ילדים) שולמו קצבות ל-19,000 משפחות עבור 36,300 ילדים (בדצמבר 1992 - 20,335 ו-38,950 בהתאמה).

מחוק הבטחת הכנסה נהנים בני 20 ומעלה בגיל העבודה שאין להם מקור פרנסה או שהכנסתם נמוכה מהרמה המינימאלית המוגדרת בחוק. מספר המשפחות המקבלות גמלה להבטחת הכנסה עמד על 5,016 בדצמבר 2006 לעומת 5,418 בדצמבר 2005. זוהי ירידה נוספת של 7.4% במספר המשפחות המקבלות גמלה להבטחת הכנסה בהשוואה לשנה שעברה, המשתלבת במגמת ירידה של 30.8% משנת 2002 (7,253). עילת הזכאות של מקבלי הגמלה היא כדלהלן: 6% הן אמהות לילדים, 53% - מחוסרי עבודה, 18% - בעלי שכר נמוך, 10% - מכורים לסמים, 5% - לא ניתן היה להפנותם לעבודה כלשהי ואחר -7% (לוח 12.6).

בשנת 2006 הגיע מספר מקבלי דמי אבטלה במוצע חודשי ל-3,451 נמוך במעט מן הממוצע החודשי ב-2005 (3,513). ב-2002 היה מספרם במוצע חודשי 6,125, כלומר מאז 2002 הייתה ירידה של כ-44% (בישראל נרשמה ירידה של 42%). הירידה מוסברת על-ידי ההחמרה שחלה בתנאי הזכאות לדמי אבטלה. גילם הממוצע של מקבלי דמי אבטלה היה 39.7 (בישראל 41.5). ממוצע הימים שעבורם שולמו דמי אבטלה למובטל שחיפש עבודה בת"א-יפו (חוץ מאלה שהשתתפו בקורסים להכשרה מקצועית) היה 86 יום (הנתון המקביל בישראל הוא 107 יום) (לוח 12.7).

קצבת נכות משולמת מאפריל 1974 למבוטח שכתוצאה מליקוי גופני, שכלי או נפשי הנובע ממחלה, מתאונה או ממום מלידה, נגרמה לו נכות רפואית. במסגרת ענף נכות הוענקו הגמלאות הבאות:

א. מספר מקבלי קצבת נכות כללית, הגיע בדצמבר 2006 ל-12,414.
ב. נכים קשים התלויים בעזרת הזולת לביצוע פעולות יום-יומיות, קיבלו גמלת שירותים מיוחדים.

ג. 750 ילדים, התלויים בעזרת הזולת בפעולות יום-יום בצורה החורגת מזו של בני גילם, קיבלו קצבת ילד נכה.

ד. 1,483 נכים קיבלו גמלת ניידות שנועדה לסייע להם לרכוש כלי רכב.

בענף נפגעי עבודה בתל-אביב-יפו, קבלו 1,279 נכים קצבת נכות (צמיתה זמנית) ו-334 שאירים של מבוטח שנהרג עקב פגיעה בעבודה קיבלו גמלת תלויים (דצמבר 2006). כמו כן, ניתנו בשנת 2006 בממוצע חודשי דמי פגיעה ל-238 עובדים שנפגעו בעבודה ונעדרו ממנה במשך תקופה שעלתה על יומיים ולא עלתה על 182 יום.

חוק המזונות מבטיח לזכאיות אשר עמדו במבחן הכנסה, את תשלום מזונותיהן דרך הביטוח הלאומי. החוק משחרר את האשה מהליכי הוצאה לפועל בנידון ומטיל זאת על הביטוח הלאומי. בדצמבר 2006 קיבלו 1,006 נשים דמי מזונות (4.4% ממספר הנשים שקיבלו דמי מזונות בישראל), גילן הממוצע של הנשים היה 38 שנה ו-47% מהן - עבדו, כאשר דמי המזונות הממוצעים לחודש היו 1,534 ש"ח (בישראל הגיל הממוצע של הנשים היה 38, כ-46% מהן עבדו ודמי המזונות הממוצעים לחודש היו 1,426 ש"ח).